

■ Ένα σύντομο ψυχωφελές πνευματικό Μήνυμα

Μετὰ τὴν Θεία Κοινωνία*

Μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη Σου, ὦ Κύριε·
ἀκατανόητη ἡ μακροθυμία Σου,
ὦ Ἐραστὰ τῆς ἀνθρωπότητος!

Εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Λοιπόν, αὐτὸ γιὰ τὸ ὁποῖο εἶχατε προετοιμασθῆ, εἶχατε ζητήσῃ, εἶχατε κλαύσει καὶ προσευχηθῆ, ἔχει τώρα γίνεῃ. Ὁ Κύριος, ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης, κατῆλθε στὶς καρδιές σας, τώρα κεκαθαρμένες διὰ τῆς μετανοίας, καὶ ἔχει ἐνωθῆ μαζί σας, ὅπως ἀκριβῶς ἡ ἄμπελος ἡμπολιασμένη σὲ κλάδο τρέφεται ἀπὸ τὸν χυμὸ του καὶ ζῆ.

«Πῶς μπορεῖ ὁ Κύριος νὰ ἔρχεται στὶς καρδιές χιλιάδων ἀνθρώπων ταυτοχρόνως;», ἐρωτοῦν μερικοί.

Αὐτὸ εἶναι ἓνα βαθὺ μυστήριον.

Φαντασθῆτε ἓνα ὁμορφο καλοκαιρινὸ πρωῒνόν, ὅταν ὁ λαμπερὸς ἥλιος ἔχει μόλις ἀνατείλει. Ὁ ἥλιος εἶναι σὲ μία ἀμέτρητη ἀπόστασι ἀπὸ μᾶς, εἶναι ἀσύγκριτα μεγαλύτερος ἀπὸ τὴν γῆ: καὶ ὅμως τὴν φωτίζει καὶ τὴν θερμαίνει· εἶναι εὐεργετικὸς καὶ διαποτίζει κάθε τι πού ὑπάρχει μὲ ζωῆ. Τώρα κοιτᾶτε κάτω καὶ θὰ δῆτε, ὅτι τὸ ἔδαφος στὰ πόδια σας καλύπτεται μὲ ἄγρια πολύχρωμα λουλούδια. Κοιτᾶτε προσεκτικὰ καὶ θὰ δῆτε μία σταγόνα δροσιάς σὲ κάθε κάλυκα καὶ ἡ κάθε σταγόνα δροσιάς καθρεπτίζει τὸν ἥλιο καὶ θερμαίνει κάθε λουλούδι.

Δὲν εἶναι τὸ ἴδιον μὲ τὸν ἄνθρωπον; Δεχόμενος μέσα στὴν ὑπαρξί του τὸν Σωτῆρα Χριστό, ἀρχίζει, μὲ τὴν βοήθεια τῆς

Χάριτός Του, νὰ ἐπιτελῇ καλές πράξεις ὠφελείας γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Ἄς μὴ γίνῃ ἡ κατοίκησις τοῦ Ἥλιου τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἀληθείας, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, πού τώρα κατοικεῖ μέσα σὲ μᾶς τοὺς ἀναξίους καὶ μηδαμινούς, ἄκαρπη.

Ἄς τελειοποιηθοῦμε πνευματικῶς, ὥστε νὰ μπορέσουμε, μὲ τὴν σταδιακὰ ὄλο καὶ πιὸ ἐγγύτερη προσέγγισί Του, νὰ δοκιμάζουμε πάντοτε τὴν φωτεινὴ χαρὰ, τὴν ὁποίαν αἰσθανόμεθα τώρα.

Ὁ Ἅγιος Προφήτης Δαβὶδ, σὲ πνευματικὴ ἔξαρσι, ἀναφωνεῖ σὲ ἓναν Ψαλμό του: **Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος**» (Ψαλμ. λδ' 8).

Ναί, τὸ ἔχουμε γνωρίσει αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐμπειρία μας. **Ἐ**χουμε τώρα γευθῆ καὶ ἴδει πόσο καλὸς εἶναι ὁ Κύριος σὲ μᾶς, οἱ ὁποῖοι δὲν εἴμεθα καθόλου ἄξιοι τῆς καλωσύνης Του.

Χιλιάδες φορὲς Τὸν ἔχουμε προσβάλει μὲ τὶς ἁμαρτίες μας, ἀλλὰ Αὐτός, ὁ Ἐλεήμων, τὶς ἔχει ὅλες λησμονήσει καὶ δὲν μᾶς ὑπενθυμίζει τὶς προσβολές μας αὐτές.

Ἦλθαμε σὲ Αὐτὸν ὡς χρεῶστες, ἀλλὰ Αὐτός, ὁ Ἐραστής τῆς ἀνθρωπότητος, μᾶς τὰ συγχώρεσε ὅλα μόνο μὲ τὴν ἐξομολόγησί μας.

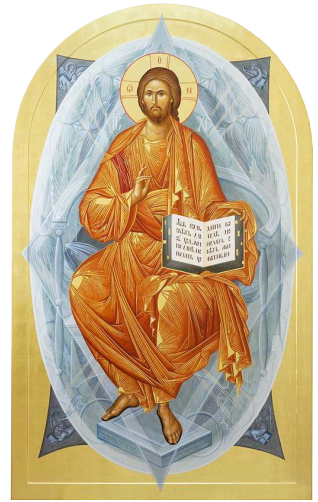
Φοβερὸ νὰ τὸ λέμε, ἀλλὰ γίναμε συνεργοὶ τῶν δαιμόνων μὲ τὴν ἱκανοποίησι τῶν σαρκικῶν μας παθῶν, ἀλλὰ Αὐτὸς μᾶς ἔκανε οἰκείους τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν Ἁγίων.

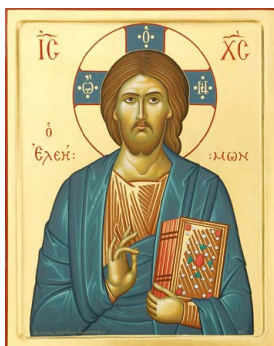
Σύμφωνα μὲ τὶς ἁμαρτίες μας ἀξίζαμε τὴν κόλασι, ἀλλὰ Αὐτὸς μᾶς ἔκανε κληρονόμους τῆς αἰωνίου εὐλογίας τῆς μελλούσης ζωῆς.

Ἀντὶ γιὰ δικαία κρίσι, λάβαμε συγχώρεσι ἀπὸ Αὐτόν· ἀντὶ γιὰ θυμὸ καὶ κατάρα, μᾶς ἔδειξε τὴν γλυκύτητα τῆς ἀγάπης Του.

Ἀντὶ νὰ μᾶς ἀπορρίψῃ γιὰ πάντα, μᾶς ἔνωσε μὲ τὸν ἑαυτό Του καὶ μᾶς ἔθρεψε μὲ τὴν ἀθάνατη Τροφή –τὸ Θεῖο Του Σῶμα καὶ Αἷμα.

Μεγάλῃ εἶναι ἡ ἀγάπη Σου, ὦ Κύριε· ἀκατανόητῃ ἡ μακρο-

θυμία Σου, ὦ Ἐραστὰ τῆς ἀνθρωπότητος!

Ναί, ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές, ἄπειρη εἶναι ἡ καλωσύνη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας. **Ἄς** δώσουμε τὸν λόγο μας, ὅτι θὰ φανοῦμε ἄξιοι τῆς ἀγάπης Του· ἄς ὑποσχεθοῦμε, ὅτι θὰ ἀρχίσουμε στὸ ἐξῆς μία ἀληθινὰ Χριστιανικὴ ζωὴ, ὥστε νὰ διατηροῦμε στὶς καρδιές μας τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Σοι, Κύριε, γιὰ ὅλα ὅσα ἐπιτέλεσες γιὰ μᾶς· ἄς δεχθῆς τὶς εὐχαριστίες μας. **Δόξα** Σοι, ὁ Θεός. **Ἀμήν**.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχους 292/Σεπτέμβριος - Ὀκτώβριος 1999, σελ. 240. • Κήρυγμα τοῦ Μητροπολίτου Τρύφωνος (Τουρκεστάνωφ, † 1934), ὁ ὁποῖος συνεδέετο πνευματικῶς μὲ τὸν περίφημο Ὅσιο Στάρετς Ζαχαρία († 2.7.1936), σὲ μετάφρασι ἀπὸ τὸ Περιοδικὸ «The Journal of the Moscow Patriarchate», No 12/1984, σελ. 45. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.